

steds er Lovgivet. Den i England i Aaret 1893 vedtagne Lov, hvis Hovedbestemmelse omhandler en Vare, som er kunstig tilberedt, og saaledes ikke kan antages at angaa det meget vigtige Foderstof: Klid, betragtes efter forstellige Mindretallet tilfaldte Meddelelser til Dels som et dødt Bogstav, og saavel Køber som Sælger ere enige om, saa vidt mulig, at omgaa den.

Mindretallet kan herefter ikke tilraade uden mere alsidig Underjøgelse, at vedtage Lovregler om Handel med Foderstoffer, Sædekorn og Markfrø,

som det ikke anser for paatrængende nødvendige,

som ikke ses at kunne bevirke Opnaaelse af hvad der tilsigtes og

som har vakt en saa levende Modstand hos Handelsstanden.

Naar imidlertid henføres til den Betydning, man i Landbohøjskole tillægger det forelagte Lovforslag, har Mindretallet troet, at Bøsningen af Spørgsmaalet bedst kunde fremmes ved, i Overensstemmelse med det i Handelsmødets Resolution af 1ste Oktober 1896 udtalte Ønske, at nedsætte en sagkyndig Kommission, hvori saavel Repræsentanter for Landbrug som for Handel fik Sæde, og derfor vil man, under Forudsætning af, at Mindretallets nedenstaaende Forslag om at begrænse Lovforslagets Regler til at angaa Handel med Gødningstoffer maatte blive vedtaget, henstille til Landbrugsministeren at nedsætte en saadan Kommission.

Med Hensyn til kunstige Gødningstoffer stiller Forholdet sig efter Mindretallets Formening noget anderledes. Her er Taler om et virkeligt Fabrikat, som kan fremstilles egalt og med et bestemt Indhold, der ad kemisk Vej nøje lader sig fastslaa. Her kan Loven fordrø, at der sælges med Garanti efter Analyse, og Sælgeren vil, hvad enten han er Importør eller hans Vares Hjørne fra indenlandsk Fabrik, kunne dække sig ved Garanti fra sin Hjemmelsmand. Paa dette Omraade vil altsaa Loven kunne opnaa at opstille Regler, der give en virkelig Bestyttelse for Forbrugeren, og paa dette specielle Omraade have ogsaa andre Lande Lovgivet, saaledes Bel-

gien, Frankrig og mange af de forenede Stater i Nordamerika.

I hvorvel Mindretallet ikke mener, at det skulde være absolut nødvendigt, at der ved Lovgivningen fastsættes specielle Regler for Handelen med kunstige Gødningstoffer, hvorved Forbrugeren paatvinges en Garanti, som han meget godt uden Lovgivningen vilde kunne fordrø og opnaa, men tværtimod har den Anskuelse, at ogsaa denne Handel vilde udvilde sig tilfredsstillende ad Frivillighedens og Tillidens Vej, tør det dog ikke nægtes, at der ved Handel med Gødningstoffer endnu gaar Misligheder i Svang, til hvis Bekæmpelse Lovregler om Garanti kunde virke gavnlig.

Mindretallet har herefter rettet sine Bestræbelser paa at opstille en virksom Bestyttelse, navnlig imod de Besvigelser, som ikke uden Grund menes at finde Sted ved Leveeringsalg, som effektueres ifølge Bestillingsjedler (eller lignende), optagne ved omrejsende Agenter. For saadant Salgs Bedkommende har Mindretallet ment, at det vilde være heldigt, om Loven paabød en ubetinget Pligt for Sælgeren til at lade Bestillingsjedlen indeholde en nøje Beskrivelse af den omhandlede Vare og en Garanti for Varens Kvalitet. I dette Tilfælde ville disse Dokumenter tilmed kunne udstedes, uden at det medfører nogen Gene for Handelen.

Ved Handelen, hvor Varen afhentes uden forudgaaet Bestilling, har man derimod ment, at Køberen ved en udtrykkelig Erklæring, der dog ikke behøver at være skriftlig, bør kunne give Afkald paa Garantidokumentets Udstedelse, thi i mange Tilfælde, hvor Forbrugeren køber af en ham bekendt Købmand, til hvem han har fuld Tillid, vil han ikke have nogen Interesse i at faa et saadant Garantidokument udstedt, og det er jo ganske klart, at en ubetinget Forpligtelse for Købmanden til at udstede et saadant Dokument, hyppig vil kunne bevirke en betydelig Forsinkelse af Ekspeditionen, navnlig paa Dage, hvor mange Ekspeditioner skulle foretages af Købmanden.

I Henhold til foranstaaende Bemærkninger foreslaar Mindretallet en forandret